

Това ще бжде слава и честь за него, които азъ 'быхъ предпочелъ отъ всичкитѣ щастія на най великитѣ царѣ на земята !

Да, госпожице ! Да съедини чилѣкъ животътъ си съ животътъ ви: това предъ очитѣ ми е най хубавото щастіе отъ всичкитѣ щастія ; това е мойто славолюбіе, това е честолюбіето, което мя привязва ; за всичко быхъ ся рѣшилъ, всичко быхъ претърпѣлъ, всичко быхъ предприелъ за такава едно драгоцѣнно придобываніе ! най голѣмытѣ пренятствія

Грабчо.

Полегичка, сынко, полегичка, какво си ся распалилъ така !

Славчо.

За васъ, и отъ ваша страна правя азъ този *комплиментъ* на госпожицата.

Грабчо.

Благодаря ти ! и менѣ е далъ Господь языкъ ; азъ и самъ мога да ся обясня, и нѣмамъ нужда отъ *драгуманы* като тебе въ тоз' случай. — Елате сега, сѣднете, моля вы.

Фросинка.

Не, да не сѣдамы ; по добръ е да излъземъ сега на расходка за да ся върнемъ по раничко та да имамы время да ся разговоримъ.

Грабчо, на Петка.

Иди да приготвишь колата и коньтъ.